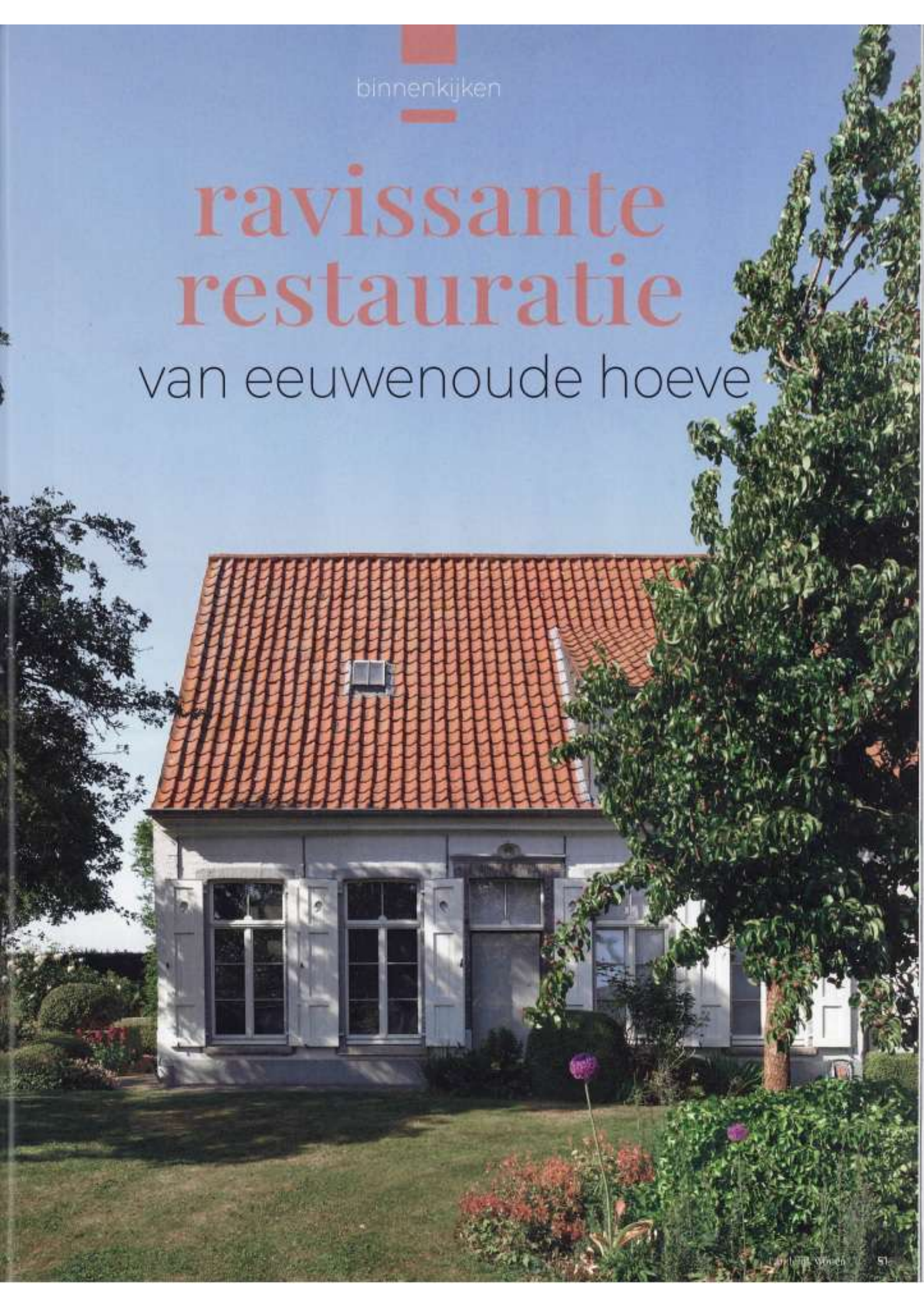

binnenkijken

ravissante restauratie

van eeuwenoude hoeve

Zestien jaar geleden liet architect Bernard De Clerck zijn oog vallen op een hoeve met schuur. Het pand met geboortjaar 1833 oogde somber, maar de architect zag het potentieel. De authentieke ziel en indeling waren bewaard, en het ongerepte landschap bood kansen om er een gesamtkunstwerk van te maken.

Fotografie: Hendrik Biegs - Tekst: Peggy Van der Auwera

I“Ik was direct verliefd op het pand”, vertelt Bernard. “De afgelegen locatie, het glooiende landschap, de oude bomen, de originele elementen ... alles was voorhanden om er een thuis van te maken.” Er waren gelukkig nog geen moderne ingrepen gebeurd, en het houtwerk was grotendeels intact. Bij de restauratie kwam wel veel werk kijken: funderingen verstevigen, vloeren vervangen, muren isoleren, schrijnwerk plaatsen ...

“We wilden het huis comfortabel maken, maar op esthetisch vlak is alles geënt op het verleden. Zo zijn de vloeren allemaal gerecupereerd uit het huis of elders. Voor het nieuwe schrijnwerk hebben we de originele profilering behouden. En de extra ramen – om meer licht naar binnen te trekken – geven de indruk dat ze er altijd al waren.”

Deuren bekennen kleur

Bernard is geen 'conventionele' architect. Hij plukt inspiratie uit meerdere stijlen en periodes, van oudheid en renaissance tot de arts-and-craftsbeweging. Die rijmt hij wonderwel met elkaar en met het heden, in een eclectisch en toch harmonieus geheel. Warm en tijdloos. Wars van trends. Nu eens zacht, dan weer sprekend.

Je kunt dit huis haast lezen als een boek, met hoofdstukken die samen een verhaal vertellen. De indeling speelt daarop in: kleine kamers die visueel verbonden zijn als de deuren openstaan. Aan die deuren hangt trouwens ook een verhaal ... “We troffen de deuren aan in bruine lak. Die hebben we afgeschraapt tot de onderliggende lagen in groen, grijs en blauw weer zichtbaar waren. De patine herbergt 200 jaar geschiedenis in een wirwar aan kleuren die de basis vormden voor de rest van het kleurenpalet.”

Vanaf de zithoek loop je naar de eetkamer waar zich de andere kant van de schouw openbaart. Aan de ronde tafel van Molteni staan 19e-eeuwse stoelen; erboven hangt een Italiaanse kerkluchter.

Het marmeren blad werd gerecupereerd van traptreden; de wandtegels zijn overschotjes van oude marmer.

Je kunt dit huis haast lezen als een boek, met hoofdstukken die samen een verhaal vertellen. De indeling speelt daarop in: kleine kamers die visueel verbonden zijn als de deuren openstaan.

Kunstminnend interieur

In de tv-hoek zijn de zwartgekalkte muren gedurfd, gezellig en een tikje teatraal. In combinatie met de plankenvloer oogt de ruimte knus en uitnodigend, terwijl de grote ramen een blik bieden op de landelijke omgeving.

Bernards liefde voor kunst komt hier magnifiek tot uiting. Oude Afrikaanse en precolumbiaanse artefacten verbroederen met moderne werken zoals het abstracte schilderij van Joseph Lacasse. Ook nieuwe en antieke meubels gaan hand in hand. "Ik hou van kleur en van de spanning tussen oud en nieuw. Een mix van geschiedenis, moderniteit en persoonlijke vondsten."

In de aansluitende zithoek heerst een lichtere sfeer, maar de basis is identiek: oude parket, origineel gebinte en muren bekleed met kalkpleister. Verder een eclectische meubelmix met onder andere een mosterdgele zetel, veelkleurige poefs, veel kunst en antieke stukken. "De Vlaamse schouw is weg, maar boven het schilderij hangt nog een relikwie: de haak van de haardmantel."

Vanaf de zithoek loop je naar de eetkamer waar zich de andere kant van de schouw openbaart. Aan de ronde tafel van Molteni staan 19e-eeuwse stoelen; erboven hangt een Italiaanse kerkkluchter.

Tekens aan de wand

De nieuwe aanbouw herbergt de keuken: een licht en ruimtelijk geheel met robuuste en

poëtische elementen. Aan de uit de kluiten gewassen boomstamtafel staan vintage stoelen van Robert Mallet-Stevens. Het marmeren blad werd gerecupereerd van traptreden; de wandtegels zijn overschotjes van oude marmer. Let ook op de 'Vergeten Verlichting' van Miguel Algoet, een ode aan de verfijning van weleer. En wat met de zwaluwen? "Die komen uit Portugal en hebben een symbolische betekenis. De trekvogels keren altijd terug naar dezelfde plek. Mensen hingen ze vroeger in hun huizen opdat de vader, die vaak gastarbeider was, behouden huiswaarts zou keren."

De grote ramen schuiven bij mooi weer helemaal open. Ze geven uit op het terras waar een grote boom zijn welgekomen schaduw op werpt. Het binnenplein is een voorproefje van de immense tuin, ook van de hand van Bernard. "Ik werk graag in de tuin om zelf de natuurpracht te voelen, voeden en zien groeien. Vooraan is de tuin vrij formeel. Achteraan landschappelijk met glooiend gras, vloeiende hagen, een bonte mengeling planten en kleurrijke bloemen. Er is ook een laagstamboomgaard, een groentetuin, een drinkpoel, een weide ..."

Van de ene verrassing in de andere

Op weg naar de schuur bevindt zich de mudroom, alweer een ruimte die tot de verbeelding spreekt. De intrigerende foto van een Libiër met een broodmand nam Bernard op een van zijn vele reizen. In de schuur zijn twee werkkamers ondergebracht waar de architect soms klanten ontvangt. Net als in de woning mixte Bernard antiek en nieuw, kunst en trouvailles, intense en aardse tinten. Groene, rode en gele accenten scheppen een opgewekte sfeer, getemperd door de donkere houttinten en de lichte kleuren van de muren.

In de doorgang met korfboomvormige deuren – waar men vroeger met een kar doorheen reed – hangt nog een opvallend portret uit Libië. Het oogt levendig en optimistisch, en past perfect bij het vele groen. Dit is de geknipte plek voor een aperitief tussen de plantenweelde.

Tot slot is hier nog een 'overdekt terras', een kleine eetruimte met de originele, gemetste muren. Hier kijk je uit op het zwembad en de magnifieke tuin tjokvol verrassingen.

De manier waarop Bernard dit huis heeft gerestaureerd, geeft blijk van ontzag voor het verleden. "De vroegere bewoonster was tot tranen toe ontroerd toen ze de woning voor het eerst terugzag. Ik kan mij geen mooier compliment indenken", besluit de architect.

In de schuur zijn twee werkkamers ondergebracht waar de architect soms klanten ontvangt. Net als in de woning mixte Bernard antiek en nieuw, kunst en trouvailles, intense en aardse tinten.

BERNARD

“Ik hou van kleur en van de spanning tussen oud en nieuw.
Een mix van geschiedenis, moderniteit en persoonlijke vondsten.”

